

### VYŠLI JSME NA POUŠŤ

- **Vyšli jsme na poušť.** Jako ti Izraelité v dnešním prvním čtení. Na **1. neděli postní** jsme se dívali na Ježíše, jak On jedná na poušti. Vyhladovělý je vystaven útokům Zla. S Ježíšem zde poznáváme lidské slabiny – nejzranitelnější oblasti lidství: 1) touha po jídle, 2) touha po zábavě, 3) touha neomezeně vlastnit. Najezený člověk se chce bavit a mít všeho stále víc a víc. Ježíš odolal. **Lidská témata zde tedy jsou: JÍDLO, ZÁBAVA, MAJETEK.** A Ježíš říká: NE!
- Minulou - **2. neděli postní** - jsme Ježíše viděli proměněného na hoře Tábor. „To je můj milovaný syn,“ zaznělo z oblaku. Učedníci se velmi báli až do chvíle, kdy se jich Ježíš dotknul: „Vstaňte, nebojte se!“ Učedníci vstali a šli s Ježíšem. Dostali posilu do dalšího období. Další lidské **téma: STRACH.** A Ježíš říká: NE!
- Dnes na **3. neděli postní** je Ježíš opět na poušti a unavený - za největšího poledního vedra - přichází ke studni. Také jedna samařská žena přichází k této studni. Ta žena je obrazem zničeného života, frustrovaného, zklamaného... A dochází k setkání – k setkání dvou žiznivých. Žena žízni po opravdové Láске. Ježíš žízni po tom, aby tuto Lásku mohl rozdávat: „Vodu, kterou ... dám já, stane se (v nitru toho druhého) pramenem vody tryskající do života věčného.“ Ježíš chce dát vodu života tak, aby ten, kdo ji přijme, nejen že přestal žíznit, ale sám se stal pramenem! A to se stalo s tou ženou: Ona odchází s nadšením a přivádí k Ježíši další lidi. Dnešní **téma: NOVÁ NADĚJE.** A Ježíš říká: ANO!
- ...
- **Postní doba je k tomu, aby nám pomohla PROZŘÍT!** O tom bude nakonec evangelium příští, radostné, **4. neděle postní.** Aby se nám otevřely oči, jako slepému od narození, a my poznali, kde říkat NE a kde ANO! Abychom viděli skutečně srdcem! Protože jak říká Exupéry, důležité je to, co je očím neviditelné! Teď je čas, kdy si máme uvědomit úskalí a nebezpečí nadměrného konzumu, zábavy a vlastnění. Protože pod nánošem shonu, hluku, starostí, nadměrné činnosti, neustálých společenských akcí a přemíry konzumace alkoholu bývá hluboko ukrytý existenční strach. Můžeme se bát o svůj život nebo se bát svého vlastního svědomí, a tak se raději zahlušíme zábavou.
- Od minulé neděle se změnila situace v naší společnosti tak, jak to doposud asi ještě nikdo z nás nezažil. Pravda, každou chvíli se někomu změní ve vteřině život. Ale zde jsme zasaženi všichni! Vyšli jsme na poušť a to způsobem, jakým to nejspíš nikdo neočekával...
- Tato **poušť náš může na první pohled vylekat.** Jsme totiž vytrženi ze zaběhlých jistot. Mnoho toho, na co běžně spoléháme, momentálně není.
- Ale to, co se jeví jako ztráta, se najednou může objevit jako **velký přínos!**
  - o 1) Život je ohrožený, nevíme, co bude zítra... --- Vytvořil se tak prostor pro zamyšlení nad lidskou křehkostí a tedy i nad vzácností života.
  - o 2) Není kam jít – ani na hokej, ani do hospody, ani na florbal, ani do Vaňkovky... --- Vytvořil se tak prostor pro úzké rodinné vtahy. A nebezpečí sblízuje!
  - o 3) Je více volného času. --- Vytvořil se tak prostor pro odpočinek a citlivější vnímání jarní přírody.
  - o 4) ČR se jaksi „zmenšila“ – všichni jsme „na stejné lodi“. --- Vytvořil se tak prostor pro spolupráci a koordinaci (obec a farnost, představitelé státu i Církve, záchranné složky, jednotlivé kraje, atd.)
  - o 5) Intenzivně sledujeme zprávy, jsme tedy informováni „z první ruky“. --- Můžeme se tak učit poslušnosti a součinnosti.
  - o 6) Jeden člověk může nakazit neomezené množství dalších. --- Každý člověk má tedy do jisté míry velkou moc ovlivnit, jak to s námi všemi bude vypadat zítra, pozítří, za týden, za měsíc, možná za rok... Kolik nás ubyde, nakolik se z toho

poučíme a nakolik si jednou budeme mnohem víc vážit toho, co máme (nebo co jsme měli a možná už nikdy mít nebudeme)... To je velká občanská odpovědnost!

- 7) Nejsou kulturní ani společenské akce. --- V našem mikroregionu Roketnice jsme tak zasaženi v místě takřka nejcitlivějším, a tou je úžasná schopnost se družit, tvořit společenství, mít pestrou nabídku společenských aktivit. To je pro nás opravdový půst! Ale snad se můžeme těšit, až to opět začne a možná si toho budeme vážit ještě mnohem víc!
- 8) My křesťané se nemůžeme v neděli sejít k bohoslužbě, což je pro naši víru podstatné. I v tom jsme byli zasaženi. Nemůžeme se sejít, nemůžeme přijímat živého Krista v eucharistickém Chlebu. To velký eucharistický půst! Ale našťastí zůstává to podstatné: Kněz může sloužit mši svatou i sám a obětovat ji za druhé. Je to plnohodnotné slavení! Nejsvětější Oběť mše svaté se denně koná a to je radostná zpráva! Pokud kněz není bez Eucharistie, pak je nám Bůh velmi blízko. A eucharistický půst nám pomůže uvědomit si, že naše víra není virtuální realita. Potřebujeme přijímat živého hmatatelného Krista, proto se potřebujeme sejít a naše vztahy jsou reálné se vším všudy! A s Ježíšem uprostřed!
- A tak **žijeme rozdělení, které nás nakonec vede k jednotě** - napříč generacemi, politickými názory, náboženskými vyznáními, jednotlivými státy i světadíly. Lékaři z Číny přilétají na pomoc nemocným v Itálii. Světe, div se! Všichni na celém světě – jakožto lidstvo roku 2020 - máme společného nepřítele. Ten v nás ale nevzbuzuje nenávisť proti někomu, nýbrž naopak: Může a má v nás vzbuzovat lásku k potřebným – tedy k těm, za které jsme každý odpovědný. Jaká je tedy ta nejsilnější zbraň proti COVID-19? Není to nadávání, brblání ani nářky. Nemůže to být ignorování, rezignace nebo snad postoj starání se jen o sebe sama. Nikdo už si nemůže žít bez ohledu na ostatní! Nejsilnější zbraní je tu **moudré rozhodování a pokorná poslušnost**. Když se takto sjednotíme, věřím, že virus překonáme!
- ...
- Chtěl bych, moji drazí přátelé, v tuto chvíli – jménem celého našeho farního společenství - projevít **soucit s těmi, kteří bez vlastního zavinění onemocněli nebo jsou v karanténě**. Také jejich příbuzným i těm, které současná situace uvedla do obtíží společenských či ekonomických. Společně to všechno určitě zvládneme! A pak taky pevně věřím, že ti, kteří nebezpečí podcenili, se ze své chyby poučí a budou nadále ohleduplní vůči ostatním.
- Chci moc **poděkovat všem zdravotníkům, policistům, armádě, dobrovolníkům a představitelům naší společnosti** za obětavost a nasazení – mnohdy vlastního života - v boji s epidemií! Také moc děkuji všem, kteří intenzivně pracovali a pracují na tom, abychom i přes média mohli zůstat ve spojení.
- Toto všechno je velké **duchovní cvičení**, které s sebou nese pravé rysy Velkého pátku a Bílé soboty: na jedné straně klid, ticho, liduprázdno a možnost bdění na modlitbách. Na straně druhé se bojuje o život, o zdraví, o vytváření koordinovaného plánu, čelí se náporu nakažených a tvoří se záchranný postup. To je velký kříž! Těším se na velikonoční ráno! ☺
- ...
- **Vyšli jsme na poušť**. Možná se nám stalo něco podobného jako panu Exupéry-mu, který ve druhé kapitole Malého prince píše: „*Tak jsem žil sám a neměl jsem nikoho, s kým bych si mohl opravdu popovídat. Tu se mi ... v poušti na Sahaře porouchal motor. Něco se v něm polámalo. ... Byla to pro mne otázka života a smrti.*“ (konec citace) A do toho přichází Malý princ se svou touhou po beránkovi, který je nakonec opravdový, když je skrytý v krabici. Skrytý beránek! No a pak teprve přichází na řadu poznání různých specifických planet. Kdyby se Exupéry-mu ten motor na poušti neporouchal, nikdy by se asi s Malým Princem nepotkal... Neměl by totiž na něho čas... A asi by pak nikdy nemohl říci, že „poušť je krásná právě tím, že někde skrývá studnu“ (Malý princ – kapitola 24).
- Zakončím odpovědí dnešního žalmu: „**Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: ,Nezatrvejte svá srdce.**“

VYSVĚTLIVKA: --- tři čárky znamená: „Z toho vyplývá.“ ☺